

የሐዋርያው የቅዱስ ጳውሎስ መልዕክት
ወደ ዕብራውያን ሰዎች

Hebrews

የሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ መልዕክት ወደ ዕብራውያን ሰዎች

ምዕራፍ 1 3

ምዕራፍ 2 3

ምዕራፍ 3 4

ምዕራፍ 4 5

ምዕራፍ 5 6

ምዕራፍ 6 7

ምዕራፍ 7 8

ምዕራፍ 8 9

ምዕራፍ 9 10

ምዕራፍ 10 11

ምዕራፍ 11 13

ምዕራፍ 12 15

ምዕራፍ 13 17

የሐዋርያው የቅዱስ ጳውሎስ መልዕክት ወደ ዕብራውያን ሰዎች (Hebrews)

ምዕራፍ 1

- 1 ከጥንት ጀምሮ እግዚአብሔር በብዙ ዓይነትና በብዙ ጎዳና ለአባቶቻችን በነቢያት ተናገሮ፤
- 2 ሁሉን ወራሽ ባደረገው ደግሞም ዓለማትን በፈጠረበት በልጁ በዚህ ዘመን መጨረሻ ለእኛ ተናገረን፤
- 3 እርሱም የክብሩ መንጸባረቅና የባሕርይ ምሳሌ ሆኖ፤ ሁሉን በሰልጣኑ ቃል እየደገፈ፤ ኃጢአታችንን በራሱ ካነጻ በኋላ በሰማያት በግርማው ቀኝ ተቀመጠ፤
- 4 ከመላእክት ይልቅ እጅግ የሚበልጥ ስምን በወረሰ መጠን እንዲሁ ከእነርሱ አብዝቶ ይበልጣል።
- 5 ከመላእክትስ። አንተ ልጄ ነህ፤ እኔ ዛሬ ወልጄሃለሁ፤ ደግሞም። እኔ አባት እሆነዋለሁ እርሱም ልጅ ይሆነኛል
- 6 ያለው ከቶ ለማን ነው? ደግሞም በኩርን ወደ ዓለም ሲያገባ። የእግዚአብሔር መላእክት ሁሉም ለእርሱ ይስገዱ ይላል።
- 7 ስለ መላእክትም። መላእክቱን መናፍስት አገልጋዮቹንም የእሳት ነበልባል የሚያደርግ
- 8 ይላል፤ ስለ ልጁ ግን። አምላክ ሆይ፤ ዙፋንህ እስከ ዘላለም ድረስ ይኖራል፤ የመንግሥትህ በትር የቅንነት በትር ነው።
- 9 ጽድቅን ወደድህ ዓመፅንም ጠላህ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር አምላክህ ከጓደኞችህ ይልቅ በደስታ ዘይት ቀባህ
- 10 ይላል። ደግሞ። ጌታ ሆይ፤ አንተ ከጥንት ምድርን መሠረትህ፤ ሰማዮችም የእጆችህ ሥራ ናቸው፤
- 11 እነርሱም ይጠፋሉ አንተ ግን ጸንተህ ትኖራለህ፤ ሁሉም እንደ ልብስ ያረጃሉ፤
- 12 እንደ መንገደጌም ትጠቀልላቸዋለህ ይለውጡማል፤ አንተ ግን አንተ ነህ፤ ዓመቶችህም ከቶ አያልቁም
- 13 ይላል። ነገር ግን ከመላእክት። ጠላቶችህን የእግርህ መረገጫ እስካደርግልህ ድረስ በቀኝ ተቀመጥ
- 14 ከቶ ለማን ብሎአል? ሁሉ መዳንን ይወርሱ ዘንድ ስላላቸው ለማገዝ የሚላኩ የሚያገለግሉም መናፍስት አይደሉምን?

ምዕራፍ 2

- 1 ስለዚህ ከሰማነው ነገር ምናልባት እንዳንወሰድ፤ ለእርሱ አብልጠን ልንጠነቀቅ ያስፈልገናል።
- 2 በመላእክት የተነገረው ቃል ጽኑ ከሆነ፤ መተላለፍና አለመታዘዝም ሁሉ የጽድቅን ብድራት ከተቀበለ፤ እኛስ እንዲህ ያለውን ታላቅ መዳን ቸል ብንለው፤ እንዴት እናመልጣለን?
- 3 ይህ በጌታ በመጀመሪያ የተነገረ ነበርና፤ የሰሙትም ለእኛ አጸኑት፤

4 እግዚአብሔርም እርሱ ራሱ እንደ ፈቀደ በምልክትና በድንቅ ነገር በልዩ ልዩ ተአምራትም፤ መንፈስ ቅዱስንም በማደል አብሮ መሰከረለት።

5 ስለ እርሱ የምንናገርበትን የሚመጣውን ዓለም ለመላእክት ያስገዛው አይደለምና።

6 ነገር ግን አንዱ በአንድ ስፍራ። ታስበው ዘንድ ሰው ምንድር ነው? ወይስ ትጎበኘው ዘንድ የሰው ልጅ ምንድር ነው?

7 ከመላእክት ይልቅ በጥቂት አሳነስኸው፤ የክብርና የምስጋና ዘውድ ጫንህለት፤ በእጆችህም ሥራ ላይ ሾምኸው፤

8 ሁሉን ከእግሮቹ በታች አስገዛህለት ብሎ መሰከረ። ሁሉን ከእርሱ በታች ባስገዛ ጊዜ ያልተገዛለት ምንም አልተወምና። አሁን ግን ሁሉ እንደ ተገዛለት ገና አናይም፤

9 ነገር ግን በእግዚአብሔር ጸጋ ስለ ሰው ሁሉ ሞትን ይቀምስ ዘንድ፤ ከመላእክት ይልቅ በጥቂት አንሶ የነበረውን ኢየሱስን ከሞት መከራ የተነሣ የክብርና የምስጋናን ዘውድ ተጭኖ እናየዋለን።

10 ብዙ ልጆችን ወደ ክብር ሲያመጣ የመዳናቸውን ራስ በመከራ ይፈጽም ዘንድ፤ ከእርሱ የተነሣ ሁሉ በእርሱም ሁሉ ለሆነ፤ ለእርሱ ተገብቶታልና።

11-12 የሚቀድሰውና የሚቀደሱት ሁሉ ከአንድ ናቸውና፤

13 ስለዚህም ምክንያት። ስምህን ለወንድሞቼ እነግራቸዋለሁ በማኅበርም መካከል በዜማ አመሰግንሃለሁ፤ ደግሞም። እኔ በእርሱ እታመናለሁ፤ ደግሞም። እነሆኝ እኔን እግዚአብሔር የሰጠኝንም ልጆች ሲል ወንድሞች ብሎ ሊጠራቸው አያፍርም።

14-15 እንግዲህ ልጆቹ በሥጋና በደም ስለሚካፈሉ፤ እርሱ ደግሞ በሞት ላይ ሥልጣን ያለውን በሞት እንዲሸር፤ ይኸውም ዲያብሎስ ነው። በሕይወታቸውም ሁሉ ስለ ሞት ፍርሃት በባርነት ይታሰሩ የነበሩትን ሁሉ ነጻ እንዲያወጣ፤ በሥጋና በደም እንዲሁ ተካፈሉ።

16 የአብርሃምን ዘር ይዞአል እንጂ የያዘው የመላእክትን አይደለም።

17 ስለዚህ የሕዝብን ኃጢአት ለማስተስረይ፤ ለእግዚአብሔር በሆነው ነገር ሁሉ የሚምርና የታመነ ሊቀ ካህናት እንዲሆን፤ በነገር ሁሉ ወንድሞቹን ሊመስል ተገባው።

18 እርሱ ራሱ ተፈትኖ መከራን ስለ ተቀበለ የሚፈተኑትን ሊረዳቸው ይችላልና።

ምዕራፍ 3

1 ስለዚህ፤ ከሰማያዊው ጥሪ ተካፋዮች የሆናችሁ ቅዱሳን ወንድሞች ሆይ፤ የሃይማኖታችንን ሐዋርያና ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስን ተመልከቱ፤

2 ሙሴ ደግሞ በቤቱ ሁሉ የታመነ እንደሆነ፤ እርሱ ለሾመው የታመነ ነበረ።

3 ቤትን የሚያዘጋጀው ከቤቱ ይልቅ የሚበልጥ ክብር እንዳለው መጠን፤ እንዲሁ እርሱ ከሙሴ ይልቅ የሚበልጥ ክብር የተገባው ሆኖ ተቆጥሮአልና።

4 እያንዳንዱ ቤት በአንድ ሰው ተዘጋጅቶአልና፤ ሁሉን ያዘጋጀ ግን እግዚአብሔር ነው።

5 ሙሴስ በኋላ ስለሚነገረው ነገር ምስክር ሊሆን በቤቱ ሁሉ እንደ ሎሌ የታመነ ነበረ፤ ክርስቶስ ግን እንደ ልጅ በቤቱ ላይ የታመነ ነው፤

6 እኛም የምንደፍርበትን የምንመካበትንም ተስፋ እስከ መጨረሻው አጽንተን ብንጠብቅ ቤቱ ነን።

7 ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ እንደሚል።

8-9 ዛሬ ድምፁን ብትሰሙት፣ አባቶቻችሁ እኔን የፈተኑበት የመረመሩበትም አርባ ዓመትም ሥራዬን ያዩበት በምድረ በዳ በፈተና ቀን በማስመረር እንደ ሆነ፣ ልባችሁን እልክኛ አታድርጉ።

10 ስለዚህ ያን ትውልድ ተቆጥቼ። ዘወትር በልባቸው ይስታሉ መንገዴን ግን አላወቁም አልሁ፤

11 እንዲሁ። ወደ ዕረፍቱ አይገቡም ብዬ በቀጣዬ ማልሁ።

12 ወንድሞች ሆይ፣ ምናልባት ሕያው እግዚአብሔርን የሚያስከዳችሁ ከፉና የማያምን ልብ ከእናንተ በአንዳችሁ እንዳይኖር ተጠንቀቁ፤

13 ነገር ግን ከእናንተ ማንም በኃጢአት መታለል እልክኛ እንዳይሆን፣ ዛሬ ተብሎ ሲጠራ ሳለ፣ በእያንዳንዱ ቀን እርስ በርሳችሁ ተመካክሩ፤

14 የመጀመሪያ እምነታችንን እስከ መጨረሻው አጽንተን ብንጠብቅ፣ የክርስቶስ ተካፋዮች ሆነናልና፤

15 እየተባለ። ዛሬ ድምጹን ብትሰሙት፣ በማስመረር እንደሆነ ልባችሁን እልክኛ አታድርጉ።

16 ሰምተው ያስመረሩት እነማን ነበሩ? በሙሴ ተመርተው ከግብጽ የወጡ ሁሉ አይደሉምን?

17 አርባ አመትም የተቆጣባቸው እነማን ነበሩ? ሬሳቸው በምድረ በዳ የወደቀ፣ ኃጢአትን ያደረጉት እነርሱ አይደሉምን?

18 ካልታዘዙትም በቀር ወደ እረፍቱ እንዳይገቡ የማለባቸው እነማን ነበሩ?

19 ባለማመናቸውም ጠንቅ ሊገቡ እንዳልተቻላቸው እናያለን።

ምዕራፍ 4

1 እንግዲህ ወደ ዕረፍቱ ለመግባት ተስፋ ገና ቀርቶልን ከሆነ፣ ምናልባት ከእናንተ ማንም የማይበቃ መስሎ እንዳይታይ እንፍራ።

2 ለእነዚያ ደግሞ እንደ ተነገረ ለእኛ የምስራች ተሰብኮልናልና፤ ዳሩ ግን የሰሙት ቃል ከሰሚዎቹ ጋር በእምነት ስላልተዋሐዱ አልጠቀማቸውም።

3 ሥራው ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ምንም እንኳ ቢፈጸም። እንዲሁ። ወደ ዕረፍቱ አይገቡም ብዬ በቀጣዬ ማልሁ እንዳለ፣ እኛስ ያመንን ወደ ዕረፍቱ እንገባለን።

4 ስለ ሰባተኛው ቀን በአንድ ስፍራ። እግዚአብሔርም በሰባተኛው ቀን ከሥራው ሁሉ ዐረፈ ብሎአልና፤

5 በዚህ ስፍራም ደግሞ። ወደ ዕረፍቱ አይገቡም።

- 6 እንግዲህ አንዳንዶች በዚያ እንዲገቡ ስለ ቀሩ፣ ቀድሞም የምስራች የተሰበከላቸው ባለመታዘዝ ጠንቅ ስላልገቡ።
- 7 ዛሬ ድምፁን ብትሰሙት ልባችሁን እልከኛ አታድርጉ በፊት እንደ ተባለ፣ ይህን ከሚያህል ዘመን በኋላ በዳዊት ሲናገር። ዛሬ ብሎ አንድ ቀን እንደ ገና ይቀጥራል።
- 8 ኢያሱ አሳርፎአቸው ኖሮ ቢሆንስ፣ ከዚያ በኋላ ስለ ሌላ ቀን ባልተናገረ ነበር።
- 9 እንግዲያስ የሰንበት ዕረፍት ለእግዚአብሔር ሕዝብ ቀርቶላቸዋል።
- 10 ወደ ዕረፍቱ የገባ፣ እግዚአብሔር ከሥራው እንዳረፈ፣ እርሱ ደግሞ ከሥራው አርፎአልና።
- 11 እንግዲህ እንደዚያ እንደ አለመታዘዝ ምሳሌ ማንም እንዳይወድቅ ወደዚያ ዕረፍት ለመግባት እንትጋ።
- 12 የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ነውና፣ የሚሠራም፣ ሁለትም አፍ ካለው ሰይፍ ሁሉ ይልቅ የተሳለ ነው፣ ነፍስንና መንፈስንም ጅምትንና ቅልጥምንም እስኪለይ ድረስ ይወጋል፣ የልብንም ስሜትና አሳብ ይመረምራል፤
- 13 እኛን በሚቆጣጠር በእርሱ ዓይኖቹ ፊት ሁሉ ነገር የተራቆተና የተገለጠ ነው እንጂ፣ በእርሱ ፊት የተሰወረ ፍጥረት የለም።
- 14 እንግዲህ በሰማያት ያለፈ ትልቅ ሊቀ ካህናት የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ስላለን፣ ጸንተን ሃይማኖታችንን እንጠብቅ።
- 15 ከኃጢአት በቀር በነገር ሁሉ እንደ እኛ የተፈተነ ነው እንጂ፣ በድካማችን ሊራራልን የማይችል ሊቀ ካህናት የለንም።
- 16 እንግዲህ ምሕረትን እንድንቀበል በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት እንቅረብ።

ምዕራፍ 5

- 1 ሊቀ ካህናት ሁሉ ስለ ኃጢአት መባንና መስዋዕትን ሊያቀርብ ከሰው ተመርጦ ለእግዚአብሔር በሆነው ነገር ሁሉ ስለ ሰው ይሾማልና፤
- 2 እርሱ ራሱም ደግሞ ድካምን ስለሚለብስ፣ ላልተማሩትና ለሚሰቱት ሊራራላቸው ይችላል፤
- 3 በዚህም ምክንያት ስለ ሕዝብ እንደሚያቀርብ እንዲሁ ስለ ራሱ ደግሞ መስዋዕትን ስለ ኃጢአት ሊያቀርብ ይገባዋል።
- 4 እንደ አሮንም በእግዚአብሔር ከተጠራ በቀር ማንም ከብሩን ለራሱ የሚወስድ የለም።
- 5 እንዲሁ ክርስቶስ ደግሞ ሊቀ ካህናት ሊሆን ራሱን አላከበረም ነገር ግን። አንተ ልጄ ነህ እኔ ዛሬ ወልጄሃለሁ ያለው እርሱ ነው፤
- 6 እንደዚህም በሌላ ስፍራ ደግሞ። አንተ እንደ መልክ ጾዴቅ ሹመት ለዘላለም ካህን ነህ ይላል።
- 7 እርሱም በሰጋው ወራት ከሞት ሊያድነው ወደሚችል ከብርቱ ጩኸትና ከእንባ ጋር ጸሎትንና ምልጃን አቀረበ፣ እግዚአብሔርንም ስለ መፍራቱ ተሰማለት፤
- 8 ምንም ልጅ ቢሆን፣ ከተቀበለው መከራ መታዘዝን ተማረ፤

9-10 ከተፈጸመም በኋላ በእግዚአብሔር እንደ መልከ ጾዴቅ ሹመት ሊቀ ካህናት ተብሎ ስለ ተጠራ፣ ለሚታዘዙለት ሁሉ የዘላለም መዳን ምክንያት ሆነላቸው።

11 ስለ እርሱም የምንናገረው ብዙ ነገር አለን፤ ጀርቻችሁም ስለ ፈዘዙ በቃል ልንተረጎምው ጭንቅ ነው።

12 ከጊዜው የተነሳ አስተማሪዎች ልትሆኑ ሲገባችሁ፣ አንድ ሰው ስለ እግዚአብሔር ቃላት መጀመሪያ ያለውን የሕፃናትን ትምህርት እንዲያስተምራችሁ እንደ ገና ያስፈልጋችኋልና፤ የሚያስፈልጋችሁም ወተት ነው እንጂ ጠንካራ ምግብ አይደለም።

13 ወተት የሚጋት ሁሉ ሕፃን ስለ ሆነ የጽድቅን ቃል አያውቅምና፤

14 ጠንካራ ምግብ ግን መልካሙንና ክፉውን ለመለየት በስራቸው የለመደ ልቡና ላላቸው ለፍጹማን ሰዎች ነው።

ምዕራፍ 6

1-2 ስለዚህ የክርስቶስን ነገር መጀመሪያ የሚናገረውን ቃል ትተን ወደ ፍጻሜ እንሂድ፤ መሠረትን ደግመን አንመሥርት፤ እርሱም ከሞተ ሥራ ንስሐና በእግዚአብሔር እምነት፤ ስለ ጥምቀቶችና እጆችንም ስለ መጫን ስለ ሙታንም ትንሣኤ ስለ ዘላለም ፍርድም ትምህርት ነው።

3 እግዚአብሔርም ቢፈቅድ ይህን እናደርጋለን።

4 አንድ ጊዜ ብርሃን የበራላቸውን ሰማያዊውንም ስጦታ የቀመሱትን ከመንፈስ ቅዱስም ተካፋዮች ሆነው የነበሩትን

5 መልካሙንም የእግዚአብሔርን ቃልና ሊመጣ ያለውን የዓለም ኃይል የቀመሱትን

6 በኋላም የካዱትን እንደገና ለንስሐ እነርሱን ማደስ የማይቻል ነው፤ ለራሳቸው የእግዚአብሔርን ልጅ ይሰቅሉታልና ያዋርዱትማልና።

7 ብዙ ጊዜ በእርስዎ ላይ የሚወርደውን ዝናብ የምትጠጣ መሬት፣ ለሚያርሱአትም ደግሞ የምትጠቅምን አትክልት የምታበቅል፣ ከእግዚአብሔር በረከትን ታገኛለችና፤

8 እሾህና ኮርንችትን ግን ብታወጣ፣ የተጣለች ናት ለመረገምም ትቀርባለች፤ መጨረሻዋም መቃጠል ነው።

9 ስለ እናንተ ግን፣ ወዳጆች ሆይ፣ ምንም እንኳ እንዲሁ ብንናገር፣ አብልጦ የሚሻለውና ለመዳን የሚሆነው እንዲሆንላችሁ ተረድተናል።

10 እግዚአብሔር፣ ቅዱሳንን ስላገለገላችሁ እስከ አሁንም ስለምታገለግሉአቸው፣ ያደረጋችሁትን ሥራ ለስሙም ያሳያችሁትን ፍቅር ይረሳ ዘንድ ዓመፀኛ አይደለምና።

11-12 በእምነትና በትዕግሥትም የተሰፋውን ቃል የሚወርሱትን እንድትመስሉ እንጂ ዳተኞች እንዳትሆኑ፣ ተሰፋ እስኪሞላ ድረስ እያንዳንዳችሁ ያን ትጋት እስከ መጨረሻ እንድታሳዩ እንመኛለን።

13-14 እግዚአብሔርም ለአብርሃም ተሰፋ በሰጠው ጊዜ። በእውነት እየባረከሁ እባርክሃለሁ እያበዛሁም አበዛሃለሁ ብሎ፣ ከእርሱ በሚበልጥ በማንም ሊምል ስላልቻለ፣ በራሱ ማለ፤

15 እንዲሁም እርሱ ከታገሰ በኋላ ተስፋውን አገኘ።

16 ሰዎች ከእነርሱ በሚበልጠው ይምላሉና፤ ለማስረዳትም የሆነው መሐላ የሙግት ሁሉ ፍጻሜ ይሆናል፤

17-18 ስለዚህም እግዚአብሔር፣ የተስፋውን ቃል ለሚወርሱ ፈቃዱ እንደ ማይለወጥ አብልጦ ሊያሳያቸው ስለ ፈቀደ፣ እግዚአብሔር ሊዋሽ በማይቻል በሁለት በማይለወጥ ነገር፣ በፊታችን ያለውን ተስፋ ለመያዝ ለሸሸን ለእኛ ብርቱ መጽናናት ይሆንልን ዘንድ፣ በመሐላ በመካከል ገባ፤

19 ይህም ተስፋ እንደ ነፍስ መልሕቅ አለን እርሱም እርግጥና ጽኑ የሆነ ወደ መጋረጃውም ውስጥ የገባ ነው፤

20 በዚያም ኢየሱስ እንደ መልክ ጾዴቅ ሹመት ለዘላለም ሊቀ ካህናት የሆነው፣ ስለ እኛ ቀዳሚ ሆኖ ገባ።

ምዕራፍ 7

1 የሳሌም ንጉሥና የልዑል እግዚአብሔር ካህን የሆነ ይህ መልክ ጾዴቅ አብርሃም ነገሥታትን ገድሎ ሲመለስ ከእርሱ ጋር ተገናኝቶ ባረከው፤

2 ለእርሱም ደግሞ አብርሃም ከሁሉ አስራትን አካፈለው። የስሙም ትርጓሜ በመጀመሪያ የጽድቅ ንጉሥ ነው። ኋላም ደግሞ የሳሌም ንጉሥ ማለት የሰላም ንጉሥ ነው።

3 አባትና እናት የትውልድም ቍጥር የሉትም፣ ለዘመኑም ጥንት ለህይወቱም ፍጻሜ የለውም፣ ዳሩ ግን በእግዚአብሔር ልጅ ተመስሎ ለዘላለም ካህን ሆኖ ይኖራል።

4 የአባቶች አለቃ አብርሃም ከዘረፋው የሚሻለውን አስራት የሰጠው ይህ ሰው እንዴት ትልቅ እንደ ነበረ እስኪ ተመልከቱ።

5 ከሌዊ ልጆችም ከህነትን የሚቀበሉት ከህዝቡ ማለት ከወንድሞቻቸው፣ እነርሱ ምንም ከአብርሃም ወገብ ቢወጡ፣ ከእነርሱ አሥራትን በሕግ እንዲያስወጡ ትእዛዝ አላቸው፤

6 ትውልዱ ከእነርሱ የማይቆጠረው ግን ከአብርሃም አሥራትን አውጥቶአል፣ የተስፋ ቃል የነበረውንም ባርኮአል።

7 ትንሹም በታላቁ እንዲባረክ ክርክር የሌለበት ነገር ነው።

8 በዚህስ የሚሞቱ ሰዎች አሥራትን ያስወጣሉ፣ በዚያ ግን የሚያስወጣ በሕይወት እንዲኖር የተመሰከረለት እርሱ ነው።

9 ይህንም ለማለት ሲፈቀድ፣ አሥራትን የሚያስወጣ ሌዊ እንኳ በአብርሃም እጅ አሥራትን ሰጥቶአል፤

10 መልክ ጾዴቅ በተገናኘው ጊዜ ገና በአባቱ ወገብ ነበረና።

11 እንግዲህ ህዝቡ በሌዊ ከህነት የተመሠረተን ሕግ ተቀብለዋልና በዚያ ከህነት ፍጹምነት የተገኘ ቢሆን፣ እንደ አርን ሹመት የማይቆጠር፣ እንደ መልክ ጾዴቅ ሹመት ግን የሆነ ሌላ ካህን ሊነሳ ወደፊት ስለ ምን ያስፈልጋል?

12 ከህነቱ ሲለወጥ፣ ሕጉ ደግሞ ሊለወጥ የግድ ነውና።

13 ይህ ነገር የተነገረለት እርሱ በሌላ ወገን ተካፍሎአልና፣ ከዚያም መሠዊያውን ያገለገለ ማንም የለም፤

14 ጌታችን ከይሁዳ ነገድ እንደወጣ የተገለጠ ነውና፣ ስለዚህም ነገድ ሙሴ ምንም እንኳ ስለ ከህነት አልተናገረም።

15-16 በማያልፍም ሕይወት ኃይል እንጂ በሥጋ ትእዛዝ ሕግ ሳይሆን ሌላ ካህን በመልክ ጾዴቅ ምሳሌ ቢነሳ፤ ይህ እጅግ አብልጦ የሚገለጥ ነው።

17 አንተ እንደ መልክ ጾዴቅ ሹመት ለዘላለም ካህን ነህ ብሎ ይመሰክራልና።

18-19 ሕጉ ምንም ፍጹም አላደረገምና፤ ስለዚህም የምትደክም የማትጠቅምም ስለሆነች የቀደመች ትእዛዝ ተሸራላች፤ ወደ እግዚአብሔርም የምንቀርብበት የሚሻል ተስፋ ገብቶአል።

20-21 እነርሱም ያለ መሐላ ካህናት ሆነዋልና፤ እርሱ ግን። ጌታ። አንተ እንደ መልክ ጾዴቅ ሹመት ለዘላለም ካህን ነህ ብሎ ማለ አይጸጸትም ብሎ በተናገረለት ከመሐላ ጋር ካህን ሆኖአልና ያለ መሐላ ካህን እንዳልሆነ መጠን።

22 እንዲሁ ኢየሱስ ለሚሻል ኪዳን ዋስ ሆኖአል።

23 እነርሱም እንዳይኖሩ ሞት ስለ ከለከላቸው ካህናት የሆኑት ብዙ ናቸው፤

24 እርሱ ግን ለዘላለም የሚኖር ስለሆነ የማይለወጥ ከሆነት አለው፤

25 ስለ እነርሱም ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራልና ስለዚህ ደግሞ በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል።

26 ቅዱስና ያለ ተንኮል ነውርም የሌለበት ከኃጢአተኞችም የተለየ ከሰማያትም ከፍ ከፍ ያለ፤ እንደዚህ ያለ ሊቀ ካህናት ይገባልና፤

27 እርሱም እንደነዚያ ሊቃነ ካህናት አስቀድሞ ስለ ራሱ ኃጢአት በኋላም ስለ ሕዝቡ ኃጢአት ዕለት ዕለት መሥዋዕትን ሊያቀርብ አያስፈልገውም፤ ራሱን ባቀረበ ጊዜ ይህን አንድ ጊዜ ፈጽሞ አድርጎአልና።

28 ሕጉ ድካም ያላቸውን ሰዎች ሊቀ ካህናት አድርጎ ይሾማልና፤ ከሕግ በኋላ የመጣ የመሐላው ቃል ግን ለዘላለም ፍጹም የሆነውን ልጅ ይሾማል።

ምዕራፍ 8

1 ከተናገርነውም ዋና ነገሩ ይህ ነው፤ በሰማያት በግርማው ዙፋን ቀኝ የተቀመጠ እንዲህ ያለ ሊቀ ካህናት አለን፤

2 እርሱም የመቅደስና የእውነተኛይቱ ድንኳን አገልጋይ ነው። እርስዎም በሰው ሳይሆን በጌታ የተተከለች ናት።

3 ሊቀ ካህናት ሁሉ መባንና መሥዋዕትን ሊያቀርብ ይሾማልና፤ ስለዚህም ለዚህ ደግሞ የሚያቀርበው አንዳች ሊኖረው የግድ ነው።

4 እንግዲህ በምድር ቢኖርስ፤ እንደ ሕግ መባን የሚያቀርቡት ስላሉ፤ ካህን እንኳ ባልሆነም፤

5 እነርሱም ሙሴ ድንኳኒቱን ሊሠራ ሳለ እንደ ተረዳ፤ ለሰማያዊ ነገር ምሳሌና ጥላ የሚሆነውን ያገለግላሉ። በተራራው እንደ ተገለጠልህ ምሳሌ ሁሉን ታደርግ ዘንድ ተጠንቀቅ ብሎት ነበርና።

6 አሁን ግን በሚሻል ተስፋ ቃል በተመሠረተ በሚሻል ኪዳን ደግሞ መካከለኛ እንደሚሆን በዚያ ልክ እጅግ የሚሻል አገልግሎት አግኝቶአል።

7 ፊተኛው ኪዳን ነቀፋ ባይኖረው፤ ለሁለተኛው ስፍራ ባልተፈለገም ነበር።

8 እነርሱን እየነቀፈ ይላቸዋልና፤ እነሆ፤ ከእስራኤል ቤትና ከይሁዳ ቤት ጋር አዲስ ኪዳን የምገባበት ወራት ይመጣል ይላል ጌታ፤

9 ከግብፅ አገር አወጣቸው ዘንድ እጃቸውን በያዝሁበት ቀን ከአባቶቻቸው ጋር እንደገባሁት ኪዳን አይደለም፤ እነርሱ በኪዳን አልጸኑምና፤ እኔም ቸል አልኋቸው ይላል ጌታ።

10 ከዚያ ወራት በኋላ ከእስራኤል ቤት ጋር የምገባው ቃል ኪዳን ይህ ነውና ይላል ጌታ፤ ሕጌን በልቡናቸው አኖራለሁ በልባቸውም እጽፈዋለሁ፤ እኔም አምላክ እሆንላቸዋለሁ እነርሱም ሕዝብ ይሆኑልኛል።

11 እያንዳንዳችንም ጎረቤቱን እያንዳንዳችንም ወንድሙን። ጌታን እወቅ ብሎ አያስተምርም ከታናሹ ጀምሮ እስከ ታላቁ ድረስ ሁሉ ያውቁኛልና።

12 ዓመፃቸውን እምራቸዋለሁና፤ ኃጢአታቸውንም ደግሜ አላስብም።

13 አዲስ በማለቱ ፊተኛውን አስረጅቶአል፤ አርጌና ውራጅ የሆነውስ ሊጠፋ ቀርቦአል።

ምዕራፍ 9

1 ፊተኛይቱም ደግሞ የአገልግሎት ስርዓትና የዚህ ዓለም የሆነው መቅደስ ነበራት።

2 የመጀመሪያይቱ ድንኳን ተዘጋጅታ ነበርና፤ በእርስዋም ቅድስት በምትባለው ውስጥ መቅረዙና ጠረጴዛው የመስዋዕቱም ኅብስት ነበረባት፤

3 ከሁለተኛውም መጋረጃ ወዲያ ቅድስተ ቅዱሳን የምትባለው ድንኳን ነበረች፤

4 በዚያም ውስጥ የወርቅ ማዕጠንት ነበረ ሁለንተናዋም በወርቅ የተለበጠች የኪዳን ታቦት፤ በእርስዋም ውስጥ መና ያለባት የወርቅ መሶብና የበቀለች የአሮን በትር የኪዳንም ጽላት ነበሩ፤

5 በላይዋም ማስተስሪያውን የሚጋርዱ የክብር ኪሩቤል ነበሩ፤ ስለ እነዚህም ስለ እያንዳንዳቸው ልንናገር አሁን አንችልም።

6 ይህም እንደዚህ ተዘጋጅቶ ሳለ፤ ካህናት አገልግሎታቸውን እየፈጸሙ ዘወትር በፊተኛይቱ ድንኳን ይገቡባታል፤

7 በሁለተኛይቱ ግን ሊቀ ካህናት ብቻውን በዓመት አንድ ጊዜ ይገባባታል፤ እርሱም ስለ ራሱና ስለ ሕዝቡ ስሕተት የሚያቀርበውን ደም ሳይዝ አይገባም፤

8 ፊተኛይቱም ድንኳን በዚህ ገና ቆማ ሳለች፤ ወደ ቅድስት የሚወስደው መንገድ ገና እንዳልተገለጠ መንፈስ ቅዱስ ያሳያል።

9-10 ይህም ለአሁኑ ጊዜ ምሳሌ ነው፤ እንደዚህም መባና መስዋዕት ይቀርባሉ፤ እነዚህም እስከ መታደስ ዘመን ድረስ የተደረጉ፤ ስለ ምግብና ስለ መጠጥም ስለ ልዩ ልዩ መታጠብም የሚሆኑ የሥጋ ሥርዓቶች ብቻ ናቸውና የሚያመልከውን በህሊና ፍጹም ሊያደርጉት አይችሉም።

11 ነገር ግን ክርስቶስ ይመጣ ዘንድ ላለው መልካም ነገር ሊቀ ካህናት ሆኖ፤ በምትበልጠውና በምትሻለው በእጆችም ባልተሠራች ማለት ለዚህ ፍጥረት ባልሆነች ድንኳን፤

- 12 የዘላለምን ቤዛነት አግኝቶ አንድ ጊዜ ፈጽሞ ወደ ቅድስት በገዛ ደሙ ገባ እንጂ በፍየሎችና በጥጆች ደም አይደለም።
- 13 የኮርማዎችና የፍየሎች ደም በረከሱትም ላይ የተረጨ የጊደር አመድ ሥጋን ለማንጸት የሚቀድሱ ከሆኑ።
- 14 ነውር የሌለው ሆኖ በዘላለም መንፈስ ራሱን ለእግዚአብሔር ያቀረበ የክርስቶስ ደም እንዴት ይልቅ ሕያውን እግዚአብሔርን ልታመልኩ ከሞተ ሥራ ሕሊናችሁን ያነጻ ይሆን?
- 15 ስለዚህም የፊተኛው ኪዳን ሲጸና ሕግን የተላለፉትን የሚባዥ ሞት ስለ ሆነ፣ የተጠሩት የዘላለምን ርስት የተስፋ ቃል እንዲቀበሉ እርሱ የአዲስ ኪዳን መካከለኛ ነው።
- 16 ኑዛዜ ያለ እንደሆነ የተናዘገፍን ሞት ማርዳት የግድ ነውና፤
- 17 ሰው ሲሞት ኑዛዜው ይጸናልና፣ ተናዘገፍ በሕይወት ሲኖር ግን ከቶ አይጠቅምም።
- 18 ስለዚህም ፊተኛው ኪዳን እንኳ ያለ ደም አልተመረቀም።
- 19-20 ሙሴም ትእዛዛትን ሁሉ እንደ ሕጉ ለሕዝቡ ሁሉ ከተናገረ በኋላ፣ የጥጆችንና የፍየሎችን ደም ከውኃና ከቀይ የበግ ጠጉር ከሂሶጵም ጋር ይዞ። እግዚአብሔር ያዘዘላችሁ የኪዳን ደም ይህ ነው ብሎ በመጽሐፉና በሕዝቡ ሁሉ ላይ ረጨው።
- 21 እንዲሁም በድንኳኒቱና በማገልገያው ዕቃ ሁሉ ደምን ረጨ።
- 22 እንደ ሕጉም ከጥቂቶች በቀር ነገር ሁሉ በደም ይነጻል፣ ደምም ሳይፈስ ስርየት የለም።
- 23 እንግዲህ በሰማያት ያሉትን የሚመስለው ነገር በዚህ ሊነጻ እንጂ በሰማያት ያሉቱ ራሳቸው ከእርሱ ይልቅ በሚበልጥ መስዋዕት ሊነጹ የግድ ነበረ።
- 24 ክርስቶስ በእጅ ወደ ተሰራች፣ የእውነተኛይቱ ምሳሌ ወደ ምትሆን ቅድስት አልገባምና፣ ነገር ግን በእግዚአብሔር ፊት ስለ እኛ አሁን ይታይ ዘንድ ወደ እርስዎ ወደ ሰማይ ገባ።
- 25 ሊቀ ካህናትም በየዓመቱ የሌላውን ደም ይዞ ወደ ቅድስት እንደሚገባ፣ ራሱን ብዙ ጊዜ ሊያቀርብ አልገባም፤
- 26 እንዲህ ቢሆንስ፣ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ብዙ ጊዜ መከራ ሊቀበል ባስፈለገው ነበር፤ አሁን ግን በዓለም ፍጻሜ ራሱን በመሠዋት ኃጢአትን ሊሸር አንድ ጊዜ ተገልጦአል።
- 27 ለሰዎችም አንድ ጊዜ መሞት ከእርሱ በኋላም ፍርድ እንደ ተመደበባቸው፣
- 28 እንዲሁ ክርስቶስ ደግሞ፣ የብዙዎችን ኃጢአት ሊሸከም አንድ ጊዜ ከተሰዋ በኋላ፣ ያድናቸው ዘንድ ለሚጠባበቁት ሁለተኛ ጊዜ ያለ ኃጢአት ይታይላቸዋል።

ምዕራፍ 10

- 1 ሕጉ ሊመጣ ያለው የበጎ ነገር እውነተኛ አምሳል ሳይሆን የነገር ጥላ አለውና፣ ስለዚህም በየዓመቱ ዘወትር በሚያቀርቡት በዚያ መሥዋዕት የሚቀርቡትን ሊፈጽም ከቶ አይችልም።
- 2 እንደዚህም ባይሆን፣ የሚያመልኩት አንድ ጊዜ ነጽተው ከዚያ በኋላ በሕሊናቸው ኃጢአትን ስላላወቁ ማቅረብን በተዉ አልነበረም?

- 3 ነገር ግን በዚያ መስዋዕት በየዓመቱ የኃጢአት መታሰቢያ አለ፤
- 4 የኮርማዎችና የፍየሎች ደም ኃጢአትን እንዲያስወግድ የማይቻል ነውና።
- 5 ስለዚህ ወደ ዓለም ሲገባ። መስዋዕትንና መባን አልወደድህም ሥጋን ግን አዘጋጅህልኝ፤
- 6 በሙሉ በሚቃጠል መስዋዕትና ስለ ኃጢአት በሚሰጠው መስዋዕት ደስ አላለህም።
- 7 በዚያን ጊዜ። እነሆ፤ በመጽሐፍ ጥቅልል ስለ እኔ እንደ ተጻፈ፤ አምላኬ ሆይ፤ ፈቃድህን ላደርግ መጥቼአለሁ አልሁ
- 8 ይላል። በዚህ ላይ። መስዋዕትንና መባን በሙሉ የሚቃጠል መስዋዕትንም ስለ ኃጢአትም የሚሰጠው መስዋዕትን አልወደድህም በእርሱም ደስ አላለህም ብሎ፤ እነዚህም እንደ ሕግ የሚቀርቡት ናቸው።
- 9 ቀጥሎ። እነሆ፤ አምላኬ ሆይ፤ ፈቃድህን ላደርግ መጥቼአለሁ ብሎአል። ሁለተኛውንም ሊያቆም የፊተኛውን ይሸራል።
- 10 በዚህም ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስን ሥጋ አንድ ጊዜ ፈጽሞ በማቅረብ ተቀድሶናል።
- 11 ሊቀ ካህናትም ሁሉ ዕለት ዕለት እያገለገለ ኃጢአትን ሊያስወግዱ ከቶ የማይችሉትን እነዚያን መስዋዕቶች ብዙ ጊዜ እያቀረበ ቆሞአል፤
- 12 እርሱ ግን ስለ ኃጢአት አንድን መስዋዕት ለዘላለም አቅርቦ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀመጠ።
- 13 ጠላቶቹም የእግሩ መረገጫ እስኪደረጉ ድረስ ወደ ፊት ይጠብቃል።
- 14 አንድ ጊዜ በማቅረብ የሚቀደሱትን የዘላለም ፍጹማን አድርጎአቸዋልና።
- 15-16 መንፈስ ቅዱስም ደግሞ ስለዚህ ይመሰክርልናል፤ ከዚያ ወራት በኋላ ከእነርሱ ጋር የምገባው ኪዳን ይህ ነው ይላል ጌታ፤ በልባቸው ሕጌን አኖራለሁ በልቡናቸውም እጽፈዋለሁ
- 17 ብሎ ከተናገረ በኋላ፤ ኃጢአታቸውንና ዓመጻቸውንም ደግሜ አላስብም ይላል።
- 18 የእነዚህም ስርየት ባለበት ዘንድ፤ ከዚህ ወዲህ ስለ ኃጢአት ማቅረብ የለም።
- 19-20 እንግዲህ፤ ወንድሞች ሆይ፤ በመረቀልን በአዲስና በሕይወ መንገድ ወደ ቅድስት በኢየሱስ ደም በመጋረጃው ማለት በሥጋው በኩል እንድንገባ ድፍረት ስላለን፤
- 21 በእግዚአብሔርም ቤት ላይ የሆነ ታላቅ ካህን ስላለን፤
- 22 ከክፉ ሕሊና ለመንጻት ልባችንን ተረጭተን ሰውነታችንንም በጥሩ ውኃ ታጥብን በተረዳንበት እምነት በቅን ልብ እንቅረብ፤
- 23 የተስፋን ቃል የሰጠው የታመነ ነውና እንዳይነቃነቅ የተስፋችንን ምስክርነት እንጠብቅ፤
- 24 ለፍቅርና ለመልካምም ሥራ እንድንነቃቃ እርስ በርሳችን እንተያይ፤

25 በአንዳንድዎችም ዘንድ ልማድ እንደ ሆነው፤ መሰብሰባችንን አንተው እርስ በርሳችን እንመካከር እንጂ፤ ይልቁንም ቀኑ ሲቀርብ እያያችሁ አብልጣችሁ ይህን አድርጉ።

26 የእውነትን እውቀት ከተቀበልን በኋላ ወደን ኃጢአት ብናደርግ ከእንግዲህ ወዲህ ስለ ኃጢአት መሥዋዕት አይቀርልንምና።

27 የሚያስፈራ ግን የፍርድ መጠበቅ ተቃዋሚዎችንም ሊበላ ያለው የእሳት ብርታት አለ።

28 የሙሴን ሕግ የናቀ ሰው ሁለት ወይም ሦስት ቢመሰክሩበት ያለ ርኅራኄ ይሞታል፤

29 የእግዚአብሔርን ልጅ የረገጠ ያንንም የተቀደሰበትን የኪዳኑን ደም እንደ ርከሰ ነገር የቆጠረ የጸጋውንም መንፈስ ያከፋፋ፤ እንዴት ይልቅ የሚብስ ቅጣት የሚገባው ይመስላችኋል?

30 በቀል የአኔ ነው፤ አኔ ብድራትን እመልሳለሁ ያለውን እናውቃለንና፤ ደግሞም። ጌታ በሕዝቡ ይፈርዳል።

31 በሕያው እግዚአብሔር እጅ መውደቅ የሚያስፈራ ነው።

32-33 ነገር ግን ግማሽ በነቀፋና በጭንቅ እንደ መጫወቻ ስለ ሆናችሁ ግማሽም እንዲህ ካሉት ጋር ስለ ተካፈላችሁ፤ ብርሃን ከበራላችሁ በኋላ መከራ በሆነበት በትልቅ ተጋድሎ የጸናችሁበትን የቀደመውን ዘመን አስቡ።

34 የሚበልጥና ለዘወትር የሚኖር ገንዘብ በሰማይ ራሳችሁ እንዳላችሁ አውቃችሁ፤ በእስራቴ ራራችሁልኝ የገንዘባችሁንም ንጥቂያ በደስታ ተቀበላችሁ።

35 እንግዲህ ታላቅ ብድራት ያለውን ድፍረታችሁን አትጣሉ።

36 የእግዚአብሔርን ፈቃድ አድርጋችሁ የተሰጣችሁን የተሰፋ ቃል እንድታገኙ መጽናት ያስፈልጋችኋልና።

37 ገና በጣም ጥቂት ጊዜ ነው፤ ሊመጣ ያለውም ይመጣል አይዘገይምም፤

38 ጻድቅ ግን በእምነት ይኖራል ወደ ኋላም ቢያፈገፍግ፤ ነፍሴ በእርሱ ደስ አይላትም።

39 እኛ ግን ነፍሳቸውን ሊያድኑ ከሚያምኑቱ ነን እንጂ ወደ ጥፋት ከሚያፈገፍጉ አይደለንም።

ምዕራፍ 11

1 እምነትም ተስፋ ስለምናደርገው ነገር የሚያስረግጥ፤ የማናየውንም ነገር የሚያስረዳ ነው።

2 ለሽማግሌዎች የተመሰከረላቸው በዚህ ነውና።

3 ዓለሞች በእግዚአብሔር ቃል እንደ ተዘጋጁ፤ ስለዚህም የሚታየው ነገር ከሚታዩት እንዳልሆነ በእምነት እናስተውላለን።

4 አቤል ከቃየል ይልቅ የሚበልጥን መሥዋዕት ለእግዚአብሔር በእምነት አቀረበ፤ በዚህም፤ እግዚአብሔር ስለ ስጦታው ሲመሰክር፤ እርሱ ጻድቅ እንደ ሆነ ተመሰክረለት፤ ሞቶም ሳለ በመሥዋዕቱ እስከ አሁን ይናገራል።

5 ሄኖክ ሞትን እንዳይይ በእምነት ተወሰደ፤ እግዚአብሔርም ስለ ወሰደው አልተገኘም። ሳይወሰድ እግዚአብሔርን ደስ እንዳሰኘ ተመስክሮለታልና፤

6 ያለ እምነትም ደስ ማሰኘት አይቻልም፤ ወደ እግዚአብሔር የሚደርስ እግዚአብሔር እንዳለ ለሚፈልጉትም ዋጋ እንዲሰጥ ያምን ዘንድ ያስፈልገዋልና።

7 ኖኅ ገና ስለማይታየው ነገር ተረድቶ እግዚአብሔርን እየፈራ ቤተ ሰዎቹን ለማዳን መርከብን በእምነት አዘጋጀ፤ በዚህም ዓለምን ከካነ፤ በእምነትም የሚገኘውን ጽድቅ ወራሽ ሆነ።

8 አብርሃም የተባለው ርስት አድርጎ ሊቀበለው ወዳለው ስፍራ ለመውጣት በእምነት ታዘዘ፤ ወዴትም እንደሚሄድ ሳያውቅ ወጣ።

9 ለእንግዶች እንደሚሆን በተስፋ ቃል በተሰጠው አገር በድንኳን ኖሮ፤ ያን የተስፋ ቃል አብረውት ከሚወርሱ ከይስሐቅና ከያዕቆብ ጋር፤ እንደ መጻተኛ በእምነት ተቀመጠ፤

10 መሠረት ያላትን፤ እግዚአብሔር የሠራትንና የፈጠራትን ከተማ ይጠብቅ ነበርና።

11 ተስፋ የሰጠው የታመነ እንደ ሆነ ስለ ቁጠረኞች፤ ሣራ ራስዋ ደግሞ ዕድሜዋ እንኳ ካለፈ በኋላ ዘርን ለመፅነስ ኃይልን በእምነት አገኘች።

12 ስለዚህ ደግሞ በብዛታቸው እንደ ሰማይ ኮከብ እንደማይቁጠርም በባሕር ዳር እንዳለ አሸዋ የነበሩት የሞተን ሰው እንኳ ከመሰለው ከአንዱ ተወለዱ።

13 እነዚህ ሁሉ አምነው ሞቱ፤ የተሰጣቸውን የተስፋ ቃል አላገኙምና፤ ዳሩ ግን ከሩቅ ሆነው አዩትና ተሳለሙት፤ በምድራቱም እንግዶችና መጻተኞች እንዲሆኑ ታመኑ።

14 እንዲህ የሚሉት ለእነርሱ የሚሆነውን አገር እንዲፈልጉ ያመለክታሉና።

15 ያን የወጡበትን አገር አሰበው ቢሆኑ፤ ሊመለሱ ጊዜ በሆነላቸው ነበር፤

16 አሁን ግን የሚበልጠውን እርሱም ሰማያዊ አገር ይናፍቃሉ። ስለዚህ እግዚአብሔር አምላካቸው ተብሎ ሊጠራ በእነርሱ አያፍርም፤ ከተማን አዘጋጅቶላቸዋልና።

17-18 አብርሃም በተፈተነበት ጊዜ ይስሐቅን በእምነት አቀረበ፤ የተስፋን ቃል የተቀበለው። በይስሐቅ ዘር ይጠራልሃል የተባለለት እርሱም አንድ ልጁን አቀረበ፤

19 እግዚአብሔር ከሙታን እንኳ ሊያስነሣው እንዲቻለው አስቦአልና፤ ከዚያም ደግሞ በምሳሌ አገኘው።

20 ይስሐቅ ሊመጣ ስላለው ነገር ያዕቆብንና ዔሳውን በእምነት ባረካቸው።

21 ያዕቆብ ሲሞት በእምነት የዮሴፍን ልጆች እያንዳንዳቸው ባረካቸው፤ በዘንጉም ጫፍ ተጠግቶ ሰገደ።

22 ዮሴፍ ወደ ሞት ቀርቦ ሳለ በእምነት ስለ እስራኤል ልጆች መውጣት አስታወሰ፤ ስለ አጥንቱም አዘዛቸው።

23 ሙሴ ከተወለደ በኋላ ወላጆቹ ያማረ ሕፃን መሆኑን አይተው በእምነት ሦስት ወር ሸሽጉት የንጉሥንም አዋጅ አልፈሩም።

24 ሙሴ ካደገ በኋላ የፈርዖን የልጅ ልጅ እንዳይባል በእምነት እምቢ አለ፤

25-26 ከግብፅም ብዙ ገንዘብ ይልቅ ስለ ክርስቶስ መነቀፍ እጅግ የሚበልጥ ባለ ጠግነት እንዲሆን አስቦአልና ለጊዜው በኃጢአት ከሚገኝ ደስታ ይልቅ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራ መቀበልን መረጠ፤ ብድራቱን ትኩረት ብሎ ተመልክቶአልና።

27 የንጉሡን ቀጣ ሳይፈራ የግብፅን አገር የተወ በእምነት ነበር፤ የማይታየውን እንደሚያየው አድርጎ ጸንቶአልና።

28 አጥፊው የበኩሮችን ልጆች እንዳይነካ ፋሲካንና ደምን መርጨትን በእምነት አደረገ።

29 በደረቅ ምድር እንደሚያልፉ በኤርትራ ባሕር በእምነት ተሻገሩ። የግብፅ ሰዎች ግን ሲሞክሩ ተዋጡ።

30 የኢያሪኮ ቅጥር ሰባት ቀን ከዘሩበት በኋላ በእምነት ወደቀ።

31 ጋለሞታይቱ ረዓብ ሰላዮችን በሰላም ስለ ተቀበለቻቸው ከማይታዘዙ ጋር በእምነት አልጠፋችም።

32 እንግዲህ ምን እላለሁ? ስለ ጌዴዎንና ስለ ባርቅ ስለ ሶምሶንም ስለ ዮፍታሔም ስለ ዳዊትና ስለ ሳሙኤልም ስለ ነቢያትም እንዳልተርከ ጊዜ ያጥርብኛልና።

33 እነርሱ በእምነት መንግሥታትን ድል ነሡ። ጽድቅን አደረጉ። የተሰጠውን የተሰፋ ቃል አገኙ።

34 የአንበሳችን አፍ ዘጉ። የአሳትን ኃይል አጠፉ። ከሰይፍ ስለት አመለጡ። ከድካማቸው በረቱ። በጦርነት ኃይለኞች ሆኑ። የባዕድ ጭፍሮችን አባረሩ።

35 ሴቶች ሙታናቸውን በትንሣኤ ተቀበሉ፤ ሌሎችም መዳንን ሳይቀበሉ የሚበልጠውን ትንሣኤ እንዲያገኙ እስከ ሞት ድረስ ተደበደቡ፤

36 ሌሎችም መዘበቻ በመሆንና በመገረፍ ከዚህም በላይ በእስራትና በወሳኒ ተፈተኑ፤

37 በድንጋይ ተወግረው ሞቱ። ተፈተኑ። በመጋዝ ተሰነጠቁ። በሰይፍ ተገድለው ሞቱ። ሁሉን እያጡ መከራን እየተቀበሉ እየተጨነቁ የበግና የፍየል ሌጦ ለብሰው ዞሩ፤

38 ዓለም አልተገባቸውምና በምድረ በዳና በተራራ። በዋሻና በምድር ጉድጓድ ተቅበዘበዙ።

39-40 እነዚህም ሁሉ በእምነታቸው ተመስክሮላቸው ሳሉ የተሰጠውን የተሰፋ ቃል አላገኙም። ያለ እኛ ፍጹማን እንዳይሆኑ እግዚአብሔር ስለ እኛ አንዳች የሚበልጥ ነገርን አስቀድሞ አይቶ ነበርና።

ምዕራፍ 12

1-2 እንግዲህ እነዚህን የሚያህሉ ምስክሮች እንደ ደመና በዙሪያችን ካሉልን። እኛ ደግሞ ሸክምን ሁሉ ቶሎም የሚከበንን ኃጢአት አስወግደን። የእምነታችንንም ራስና ፈጻሚውን ኢየሱስን ተመልክተን። በፊታችን ያለውን ሩጫ በትዕግሥት እንሩጥ፤ እርሱ ነውርን ንቆ በፊቱም ስላለው ደስታ በመስቀል ታግሦ በእግዚአብሔር ዙፋን ቀኝ ተቀምጦአልና።

3 በነፍሳችሁ ዝላችሁ እንዳትደክሙ። ከኃጢአተኞች በደረሰበት እንዲህ ባለ መቃወም የጸናውን አስቡ።

4 ከኃጢአት ጋር እየተጋደላችሁ ገና ደምን እስከ ማፍሰስ ድረስ አልተቃወማችሁም፤

5-6 እንደ ልጆችም ከእናንተ ጋር። ልጄ ሆይ፣ የጌታን ቅጣት አታቅልል፤ በሚገሥጽህም ጊዜ አትድከም፤ ጌታ የሚወደውን ይቀጣዋልና፤ የሚቀበለውንም ልጅ ሁሉ ይገርፈዋል ብሎ የሚነጋገረውን ምክር ረስታችኋል።

7 ለመቀጣት ታገሡ፤ እግዚአብሔር እንደ ልጆች ያደርግላችኋልና፤ አባቱ የማይቀጣው ልጅ ማን ነው?

8 ነገር ግን ሁሉ የቅጣት ተካፋይ ሆኖአልና ያለ ቅጣት ብትኖሩ ዲቃላዎች እንጂ ልጆች አይደላችሁም።

9 ከዚህም በላይ የቀጡን የሥጋችን አባቶች ነበሩን እናፍራቸውም ነበር፤ እንዴትስ ይልቅ ለመናፍስት አባት አብልጠን ልንገዛና በሕይወት ልንኖር በተገባን?

10 እነርሱ መልካም ሆኖ እንደ ታያቸው ለጥቂት ቀን ይቀጡን ነበርና፤ እርሱ ግን ከቅድስናው እንድንካፈል ለጥቅማችን ይቀጣናል።

11 ቅጣት ሁሉ ለጊዜው የሚያሳዝን እንጂ ደስ የሚያሰኝ አይመስልም፤ ዳሩ ግን በኋላ ለለመዱት የሰላምን ፍሬ እርሱም ጽድቅን ያፈራላቸዋል።

12 ስለዚህ የላሉትን እጆች የሰለሉትንም ጉልበቶች አቅኑ፤

13 ያነከሰውም እንዲፈወስ እንጂ እንዳይናጋ፤ ለእግራችሁ ቅን መንገድ አድርጉ።

14 ከሰው ሁሉ ጋር ሰላምን ተከታተሉ ትቀደሱም ዘንድ ፈልጉ፤ ያለ እርሱ ጌታን ሊያይ የሚችል የለምና።

15 የእግዚአብሔር ጸጋ ለማንም እንዳይጎድለው፤ ብዙዎቹም የሚረከሱበት አንድ መራራ ሥር ወደ ላይ በቅሎ እንዳያስጨንቅ፤ ሴሰኛም የሚሆን እንዳይገኝ፤

16 ወይም ስለ አንድ ሙብል በኮርነቱን እንደ ሸጠ እንደ ዔሳው ለዚህ ዓለም የሚመች ሰው እንዳይሆን ተጠንቀቁ።

17 ከዚያ በኋላ እንኳ በረከቱን ሊወርስ በወደደ ጊዜ እንደ ተጣለ ታውቃላችሁና፤ በእንባ ተግቶ ምንም ቢፈልገው ለንስሐ ስፍራ አላገኘምና።

18 ሊዳሰስ ወደሚችል ወደሚቃጠልም እሳት ወደ ጭጋግም ወደ ጨለማም ወደ ዐውሎ ነፋስም ወደ መለከት ድምፅም ወደ ቃሎችም ነገር አልደረሳችሁምና፤

19 ያንም ነገር የሰሙት ሌላ ቃል እንዳይጨመርባቸው ለመኑ፤

20 እንስሳ እንኳ ተራራውን ቢነካ ተወግሮ ይሙት የምትለውን ትእዛዝ ሊታገሡ አልቻሉምና፤

21 ሙሴም። እጅግ እፈራለሁ እንቀጠቀጥማለሁ እስኪል ድረስ የሚታየው እጅግ የሚያስፈራ ነበር፤

22 ነገር ግን ወደ ጽዮን ተራራና ወደ ሕያው እግዚአብሔር ከተማ ደርሳችኋል፤ ወደ ሰማያዊቱም ኢየሩሳሌም፤ በደስታም ወደ ተሰበሰቡት ወደ አእላፋት መላእክት፤

23 በሰማያትም ወደ ተጻፉ ወደ በኩራት ማኅበር፤ የሁሉም ዳኛ ወደሚሆን ወደ እግዚአብሔር፤ ፍጹማንም ወደ ሆኑት ወደ ጻድቃን መንፈሶች፤

24 የአዲስም ኪዳን መካከለኛ ወደሚሆን ወደ ኢየሱስ፣ ከአቤልም ደም ይልቅ የሚሻለውን ወደሚናገር ወደ መርጨት ደም ደርሳችኋል።

25 ለሚናገረው እምቢ እንዳትሉ ተጠንቀቁ፤ እነዚያ በምድር ላስረዳቸው እምቢ ባሉ ጊዜ ካላመለጡ፣ ከሰማይ ከመጣው ፈቀቅ የምንል እኛስ እንዴት እናመልጣለን?

26 በዚያም ጊዜ ድምፁ ምድርን አናወጠ፣ አሁን ግን። አንድ ጊዜ ደግሜ እኔ ሰማይን አናውጣለሁ እንጂ ምድርን ብቻ አይደለም ብሎ ተስፋ ሰጥቶአል።

27 ዳሩ ግን። አንድ ጊዜ ደግሜ የሚል ቃል፣ የማይናወጡት ጸንተው እንዲኖሩ፣ የሚናወጡት የተፈጠሩ እንደሚሆኑ ይለወጡ ዘንድ ያሳያል።

28 ስለዚህ የማይናወጥን መንግሥት ስለምንቀበል በማክበርና በፍርሃት እግዚአብሔርን ደስ እያሰኘን የምናመልከበትን ጸጋ እንያዝ፤

29 አምላካችን በእውነት የሚያጠፋ እሳት ነውና።

ምዕራፍ 13

1-2 የወንድማማች መዋደድ ይኑር። እንግዶችን መቀበል አትርሱ፤ በዚህ አንዳንዶች ሳያውቁ መላእክትን እንግድነት ተቀብለዋልና።

3 ከእነርሱ ጋር እንደ ታሰረ ሆናችሁ እስርችን አስቡ፣ የተጨነቁትንም ራሳችሁ ደግሞ በሥጋ እንዳለ ሆናችሁ አስቡ።

4 መጋባት በሁሉ ዘንድ ከቡር መኝታውም ንጹሕ ይሁን፤ ሴሰኞችንና አመንዝሮችን ግን እግዚአብሔር ይፈርድባቸዋል።

5 አካሄዳችሁ ገንዘብን ያለ መውደድ ይሁን፣ ያላችሁም ይብቃችሁ፤ እርሱ ራሱ። አልለቅህም ከቶም አልተውህም ብሎአልና፤

6 ስለዚህ በድፍረት። ጌታ ይረዳችኋልና አልፈራም፤ ሰው ምን ያደርገኛል? እንላለን።

7 የእግዚአብሔርን ቃል የተናገሩአችሁን ዋናቻችሁን አስቡ፣ የኑሮአቸውንም ፍሬ እየተመለከታችሁ በእምነታቸው ምስሉአቸው።

8 ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ለዘላለምም ያው ነው።

9 ልዩ ልዩ ዓይነት በሆነ በእንግዳ ትምህርት አትወሰዱ፤ ልባችሁ በጸጋ ቢጸና መልካም ነው እንጂ በመብል አይደለም፤ በዚህ የሚሠሩባት አልተጠቀሙምና።

10 መሠዊያ አለን፣ ከእርሱም ሊበሉ ድንኳኒቱን የሚያገለግሉ መብት የላቸውም።

11 ሊቀ ካህናት ስለ ኃጢአት ወደ ቅድስት የእንስሶችን ደም ያቀርባልና፤ ሥጋቸው ግን ከሰፈሩ ውጭ ይቃጠላል።

12 ስለዚህ ኢየሱስ ደግሞ በገዛ ደሙ ሕዝቡን እንዲቀድስ ከበር ውጭ መከራን ተቀበለ።

13 እንግዲህ ነቀፌታውን እየተሸከምን ወደ እርሱ ወደ ሰፈሩ ውጭ እንውጣ፤

- 14 በዚህ የምትኖር ከተማ የሌሎችም፣ ነገር ግን ትመጣ ዘንድ ያላትን እንፈልጋለን።
- 15 እንግዲህ ዘወትር ለእግዚአብሔር የምስጋናን መስዋዕት፣ ማለት ለስሙ የሚመሰክሩ የከንፈሮችን ፍሬ፣ በእርሱ እናቅርብለት።
- 16 ነገር ግን መልካም ማድረግን ለሌሎችም ማካፈልን አትርሱ፤ እንዲህ ያለው መስዋዕት እግዚአብሔርን ደስ ያሰኘዋልና።
- 17 ለዋናቸችሁ ታዘዙና ተገዙ፤ እነርሱ ስሌትን እንደሚሰጡ አድርገው፣ ይህንኑ በደስታ እንጂ በጋዘን እንዳያደርጉት፣ ይህ የማይጠቅማችሁ ነበርና፣ ስለ ነፍሳችሁ ይተጋሉ።
- 18 ጸልዩልን፤ በነገር ሁሉ በመልካም እንድንኖር ወደን፣ መልካም ሕሊና እንዳለን ተረድተናልና።
- 19 ይልቁንም ፈጥኚ እንድመለስላችሁ ይህን ታደርጉ ዘንድ አጥብቄ እለምናችኋለሁ።
- 20 በዘላለም ኪዳን ደም ለበጎች ትልቅ እረኛ የሆነውን ጌታችንን ኢየሱስን ከሙታን ያወጣው የሰላም አምላክ።
- 21 በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በፊቱ ደስ የሚያሰኘውን በእናንተ እያደረገ፣ ፈቃዱን ታደርጉ ዘንድ በመልካም ሥራ ሁሉ ፍጹማን ያድርጋችሁ፤ ለእርሱ እስከ ዘላለም ድረስ ክብር ይሁን፤ አሜን።
- 22 ወንድሞች ሆይ፣ የምክርን ቃል እንድትታገሡ እመክራችኋለሁ፣ በጥቂት ቃል ጽፌላችኋለሁና።
- 23 ወንድማችን ጢሞቴዎስ እንደ ተፈታ እወቁ፣ ቶሎ ብሎም ቢመጣ ከእርሱ ጋር አያችኋለሁ።
- 24 ለዋናቸችሁ ሁሉና ለቅዱሳን ሁሉ ሰላምታ አቅርቡልኝ። ከኢጣልያ የሆኑቱ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።
- 25 ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን፤ አሜን።